C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-670/2025 Judecătoria Drochia sediul Central
1-25022143-03-1r-30072025 Judecător: Victoria Robu

D E C I Z I E
În Numele Legii

07 octombrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura r-lui Drochia, Diana Turenco declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Drochia, sediul Central din 02 iulie 2025***, în cauza penală privind condamnarea lui:

Coropcean Alexandr ***** c/p *****, a.n. *****, originar și domiciliat în s. Mîndîc, r-ul *****, moldovean, nesupus militar, studii medii de specialitate, celibatar, neangajat în cîmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, reținut pe cauză dată a fost la 26.01.2025, fără antecedente penale, anterior condamnat prin:

-sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 05.04.2019 în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsa executată (f.d. 56);

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364^1 Cod de Procedură penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 18.02.2025-02.07.2025;

În instanța de recurs: 30.07.2025-07.10.2025.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 02 iulie 2025, Coropcean Alexandr a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 alin. (1) Codul penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicată lui Coropcean Alexandr s-a suspendat condiționat, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, în care s-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate lui Coropcean Alexandr dacă ultimul, în perioada de probațiune, nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Corpul delict – mijlocul de transport de model ”Volkswagen Transporter” MMQ 572, transmis spre păstrare lui Coropcean Elena, s-a lăsat în posesia acesteia fără careva restricții.

Mijlocul material de probă – tichetul ,,Drager” 6820 și un purtător de informație de tip DVD-R , anexat la dosar, de păstrat în continuare la cauza penală.

S-a aplicat faţă de Coropcean Alexandr Victor măsura preventivă sub formă de obligarea de nu părăsi țara.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Coropcean Alexandr având intenția conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține permis de conducere, a ignorat prevederile art. 10 pct. 2), lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere potrivit căruia ”persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, ignorând prevederile art.14 lit.a) potrivit căruia ”conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, la 26 ianuarie 2025, aproximativ în jurul orelor 15 și 10 min., a condus automobilul de model ”Volkswagen Transporter”, cu numere de înmatriculare MMQ 572 pe o stradă din satul Mîndîc, raionul Drochia, unde fiind suspectat de întrebuințarea băuturilor alcoolice și fiind stopat de către colaboratorii de poliție, a fost supus testării alcoolscopice cu dispozitivul ”Drager Alcotest 6820”, unde s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 0,80 mg/l, apoi fiind îndreptat de a trece expertiza medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei cu prelevarea probelor biologice (sânge) de la care conducătorul a refuzat, fiind de acord cu rezultatul alcotestului ”Drager”.

Prin acțiunile sale Coropcean Alexandr a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, adică – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșite de către o persoană în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Solicitările recurentului:

Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura r-lui Drochia, Diana Turenco solicitând admiterea recursului, casarea sentinţei Judecătoriei Drochia, sediul Central din 02 iulie 2025 rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi soluții de recunoaștere a vinovăției lui Coropcean Alexandr în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A aplica în privința inculpatului Coropcean Alexandr măsura preventivă, arestul preventiv, luându-1 sub strajă din sala de şedinţă.

În motivarea recursului a invocat că, pedeapsa aplicată de către instanța de judecată este una prea blândă, or în privinţa inculpatului a fost stabilită doar o circumstanţă atenuantă - recunoaşterea vinovăţiei, astfel este imposibilă aplicarea faţă de inculpat în cazul dat a prevederilor art. 90 din Codul penal, în scopul restabilirii echităţii sociale, corectării inculpatului, precum şi în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

Mai mult ca atât, menționează că instanţa de judecată la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei nu a ţinut de faptul, că prin sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 05 aprilie 2019 inculpatul Corpocean Alexandr a fost condamnat pentru infracţiune similară, adică pentru infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (l) din Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, însă pedeapsa non privativă de libertate nu şi-a produs efectul şi nu a preîntâmpinat inculpatul să nu comită alte infracţiuni.

Mai invocă că acţiunile inculpatului Coropcean Alexandr sunt prejudiciabile din cauza că conducând mijlocul de transport a comis infracţiuni, care fac parte din domeniul securităţii circulaţiei rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, având în vedere, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol. Invocă că tragerea făptuitorului la pedeapsa penală prin izolarea lui de societate va exclude în continuare comportamentul inculpatului de neglijare a restricţiilor impuse de lege şi excluderea practicii vicioase de sineîncredere în rândul infractorilor, luând în consideraţie că, anterior inculpatul a fost supus răspunderii contravenționale în domeniul circulaţiei rutiere.

Prin urmare, susține recurentul că, pedeapsa aplicată urmează să corespundă pericolului şi gradului social al faptei comise, circumstanțelor comiterii infracţiunii, atitudinii inculpatului faţă de cele întâmplate şi neconștientizarea pericolului crimei săvârşite.

Astfel, conchide procurorul că corectarea inculpatului Coropcean Alexandr este posibilă doar prin izolarea lui de societate. La fel, invocă că infracţiunea

comisă de inculpat face parte din categoria celor mai puţin grave, comisă cu intenţie.

Mai mult ca atât, invocă că inculpatul anterior a fost suspus răspunderii contravenţionale pentru comiterea a 9 contravenţii dintre care majoritatea contravenţiilor comise făcînd parte din domeniul circulaţiei rutiere.

Urmare celor expuse, susține recurentul că, instanţa de judecată eronat a reţinut, că este posibilă corectarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate, ar atinge scopul pedepsei penale stabilite în art.art. 2, 61 Cod penal. Așadar, insistă acuzatorul de stat că, la stabilirea pedepsei instanţa de judecată nu a ţinut cont în deplină măsură de prevederile menţionate, eronat aplicând prevederile art. 90 din Codul penal, fapt ce urmează a fi corectat de către instanţa de recurs.

Acte de procedură :

La 07 august 2025, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, totodată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 02 iulie 2025, însă careva referințe în sensul dat nu au parvenit, Colegiul penal dispunând examinarea cauzei în limitele materialelor cauzei.

Aprecierea Colegiului Penal:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul Penal a ajuns la concluzia că, recursul acuzatorului de stat este nefondat și urmează a fi respins.

Colegiul Penal îşi va întemeia soluţia reţinută în baza art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală conform căruia *Judecând recursul, instanţa respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În motivarea soluţiei reţinute pe caz, Colegiul ţine să menţioneze că, cauza penală în privinţa inculpatului Coropcean Alexandr de către instanța de fond a fost examinată în temeiul art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate în corespundere cu alin. (3) a normei indicate de către inculpatul Coropcean Alexandr prin cererea depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz.

Instanţa de fond, chestionând inculpatul Coropcean Alexandr în ce privește recunoaşterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reținute în rechizitoriu, în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară a admis cererea inculpatului pe motiv că din probele administrate, rezultă că fapta este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după

care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz.

Inculpatul Coropcean Alexandr depunând în instanța de fond declarații consecvente referitor la faptele comise, a recunoscut pe deplin vinovăția imputată de comitere a infracțiunii.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt şi de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acţiunilor inculpatului Coropcean Alexandr, în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal, după indicii – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârşite de către o persoană în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport.*

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind fapta săvârșită de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010 statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, motiv din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi respins ca nefondat.

Aceasta deoarece, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În acest sens Colegiul penal constată că, instanța de fond a aplicat inculpatului Coropcean Alexandr pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, iar potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, învederând personalitatea ultimului, care nu prezintă pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei ar permite realizarea mai eficientă a scopurilor pedepsei.

Așadar, instanța de fond corect a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum şi de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

În această ordine de idei, Colegiul penal notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul penal remarcă că în textul art. 90 alin. (1) Cod penal lexemul „*poate*” oferă posibilitatea şi nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Îndeplinirea condițiilor de lege poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanţele de judecată prin hotărâre de condamnare de a

suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiţii.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată şi natura infracțiunii; circumstanțele cauzei şi persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins şi fără executarea acesteia.

La rândul său, Colegiul penal constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de recurs consideră că nu este rațional ca inculpatul Coropcean Alexandr să ispășească real pedeapsa cu închisoarea or, pericolul de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în cazul încălcării condițiilor termenului de probațiune, va îndrepta comportamentul inculpatului la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, precum și la respectarea legilor.

Subsidiar, Colegiul penal stabilește ca nefondate alegațiile acuzatorului de stat cu privire la blândețea pedepsei aplicată prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, or, în cauza Varga şi alţii vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105) Curtea a concluzionat că „*nu este de competența Curții să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politice şi închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depășesc funcția judiciară a Curţii. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context recomandările Comitetului de Miniştri, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori*” (a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri).

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „*principiul proporţionalităţii*”, textele evocate consacrând ideea potrivit căreia pedeapsa cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea: „*unui set corespunzător de sancțiuni şi măsuri comunitare, posibil gradate în funcție de severitate; procurorii şi judecătorii trebuie determinați să le folosească cât mai mult posibil*”.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de

Miniștri în 19 octombrie 1992 cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), „*natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală*”.

În situația dată, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (5) Cod penal, în coroborare cu alin. (3) art. 80^1 Cod penal, nefiind stabilite careva temeiuri de a interveni asupra acesteia.

La fel, Colegiul concluzionează că instanța de fond just a considerat că scopul legii penale în privința inculpatului poate fi atins și aplicând prevederile art. 90 Cod penal, învederând personalitatea ultimului, care nu prezintă pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare precum și lipsa antecedentelor penale nestinse, astfel suspendarea condiționată a executării pedepsei ar permite realizarea mai eficientă a scopurilor pedepsei.

Din cele relatate, Colegiul penal consideră că pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, o să convingă inculpatul de necesitatea respectării legii penale şi evitarea săvârșirii în viitor a unor fapte similare.

În concluzie, Colegiul penal statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal (suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii), este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Or, pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În circumstanțele date, instanța de recurs consideră că în speță, instanța de fond a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum şi a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de personalitatea acestuia și gravitatea faptei comise.

Argumentele acuzatorului de stat în latura blândeții pedepsei numite celui din urmă în opinia Colegiului penal nu și-au găsit reflectarea, or instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Coropcean Alexandr, aplicându-i astfel o pedeapsă echitabilă, conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale, care va atinge scopul legii

penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în recursul înaintat, colegiul Penal constată inexistența motivelor temeinice de implicare în sensul casării hotărârii contestate, din care considerente sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 02 iulie 2025 urmează a fi menținută fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura r-lui Drochia, Diana Turenco declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Drochia, sediul Central din 02 iulie 2025***, prin care **Alexandr Coropcean** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, se respinge ca nefondat, sentinţă care se menţine fară modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: Ion Talpa

Judecătorii: Cristina Prisacari

Ecaterina Arseni